

“स तं प्रविष्टं वृत्तमाततायिभि-
मन्तेरेनेकरवलोक्त माधवः ॥”

इति श्रीभागवते वाण्युद्धे ६२ अध्यायः ॥

प्रवीणः, जि, (प्रकृष्टा संसाधिता वीणास्य । यद्वा,
प्रवीणयति वीणया प्रगायतीति । प्र + वीण +
शित् + अच् । वीणया गायकस्य नैपुण्यप्रसिद्धे-
स्तत्तुल्यनैपुण्यात् तथात्वम् ।) प्रकृष्टं वेति यः ।
तत्पर्यायः । निपुणः २ अभिन्नः ३ विन्नः ४
निष्ठातः ५ शिञ्चितः ६ वैज्ञानिकः ७ कृत-
सुखः ८ कृती ९ कुशलः १० । इत्यमरः । ३ ।
१ । ४ ॥ (यथा, कुमारः । १ । ४८ ।

“विश्रावसुप्रायश्चरैः प्रवीणैः

सङ्गीयमाननिपुरावदानः ।

अध्वानमध्वान्तविकारलङ्घ-
स्ततार ताराधिपखण्डधारी ॥”)

प्रवीरः, पुं, (प्रकृष्टो वीरः ।) सुभटः । (यथा,
कथासरित्सागरे । २५ । १४५ ।

“इति तस्या वचः श्रुत्वा स प्रवीरोऽप्युवाच
ताम् ॥”

भौत्यस्य मनोः पुत्रमेदः । यथा, हरिवंशे । ७ । ८८ ।

“अभिमानो प्रवीरश्च जिष्णुः संक्रन्दनस्तथा ॥”

अत्र कश्चित् प्रवीणोऽपि पाठः ॥ पुरुवंशीयस्य
प्रचिन्वतः पुत्रः । यथा, तत्रैव । ३१ । ५ ।

“प्रचिन्वतः प्रवीरोऽभून्मनस्युक्तस्य चात्मनः ॥”
धर्मनेत्रस्य उपदानवीगर्भजातः पुत्रमेदः ।
यथा, तत्रैव । ३२ । ७-८ ।

“तंसोः सुरोधो राजर्षिर्धर्मनेत्रः प्रतापवान् ।
ब्रह्मवादी पराक्रान्तस्तस्य भार्योपदानवी ॥
उपदानवी सुतान् लेभे चतुरस्तान् सुयोधतः ।
दुष्प्रान्तमथ सुप्रान्तं प्रवीरमनघं तथा ॥”

चण्डालपुरुषविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ८ । ८६ ।

“चण्डालोऽहमिहोत्थातः प्रवीरेति पुरोत्तमे ।
विख्यातो बन्धवघ्नो नृपकान्तलङ्कारकः ॥”)

उत्तमे, जि । इति धरणिः ॥ (यथा, देवी-
भागवते । २ । ५ । २० ।

“कुरुप्रवीरं कुरु मां पतिं त्वं
वृथा न गच्छेन्ननु यौवनं ते ॥”)

प्रवृत्तिः, जि, (प्रवर्तते स्मेति । प्र + वृत् + क्तः ।)

प्रवृत्तिविशिष्टः । यथा,—

“वृत्त एव स्वयमुज्जितश्रमः

क्रमेण पेष्टुं भुवनदिशामिव ।

तथापि वाचालतया युगक्ति मां

मियस्तदाभाषणलोलुपं मनः ॥”

इति शिशुपालवधे । १ । ४० ॥

आरम्भः । यथा,—

“प्रवृत्तमनसा कृत्वात् यदि मोहात् कथञ्चन ।
यत्तद्वदन्त्या भूतं तत् एव समापयेत् ॥”

इति हृदयोगपरिशिष्टम् ॥

प्रवृत्तवर्तनविशिष्टम् ॥ (यथा, रामायणे । ७ ।
८० । १ ।

“अथ राज्ञो प्रवृत्तयोऽशुभो भगुनन्दनम् ।

पप्रच्छ अयं विप्रं तवस्य यथा वक्तुम् ॥”)

प्रवृत्तिः, स्त्री, (प्रवर्तते इति । प्र + वृत् + क्तः ।)

प्रवाहः । उदन्तः । (यथा, मेघदूते । ४ ।

“प्रवाससि नभसि दयिताजीवितलम्बनार्थां

जीमूतेन खजुश्लमर्थी हारयिष्यन् प्रवृत्तिम् ॥”

प्रवर्तनमिति । प्र + वृत् + क्तः ।) प्रवर्तनम् ।

(यथा, महाभारते । १२ । ३० । १६ ।

“वृद्धे हि ततस्तस्य हृदि कामो महात्मनः ।

यथा युक्तस्य पक्षस्य प्रवृत्तौ चन्द्रमाः शनैः ॥”

प्रवर्तते आप्नोति प्रसिद्धत्वेनेति । प्र + वृत् +

क्तः । यथाहियापारः । यथा, महाभारते ।

१ । १ । २५५ ।

“असच्च सदसच्चैव यस्मादुविशं प्रवर्तते ।

सन्ततिश्च प्रवृत्तिश्च जन्ममृत्युपुनर्भवाः ॥”

“सन्ततिर्ज्ञप्तादिः । प्रवृत्तिर्ज्ञप्तादिः ॥” इति

तट्टीकार्या नीलकण्ठः ॥”) अवन्त्यादिदेशः ।

इति मेदिनी । ते, १३० ॥ हस्तिमदः । इति

हेमचन्द्रः । ४ । २६० ॥ ग्यायमते यज्ञविशेषः ।

अस्याः कारणम् । चिकीर्षा । कृतिवाध्यता-

ज्ञानम् । इहसाधनताज्ञानम् । उपादानप्रत्य-

क्षम् । यथा,—

“प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च तेषां जीवनकारणम् ।

एवं प्रयत्नत्रैविध्यं तात्त्विकैः परिदर्शितम् ॥

चिकीर्षा कृतिवाध्यैहसाधनत्वमतिस्तथा ।

उपादानस्य चाध्यक्षं प्रवृत्तौ जनकं भवेत् ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

(यथा, पञ्चदश्याम् । ६ । १७३ ।

“इहादिपञ्जरं यत्नं तदारोहोऽभिमानिता ।

विहितप्रतिषिद्धेषु प्रवृत्तिर्भ्रमं भवेत् ॥”

प्रयत्नसंहितादन्तःकरणत्वात् प्रवृत्तिर्चायते ।

यदुक्तं कामन्दकीये नीतिसारे । १ । ३३—३५ ।

“आत्मा मनश्च तद्विद्यैरन्तःकरणसुच्यते ।

आभ्यान् सप्रयत्नाभ्यां सङ्कल्प उपजायते ॥

आत्मा बुद्धिर्ज्ञियाख्यायां बहिष्करणसुच्यते ।

सङ्कल्पाध्यवसायाभ्यां सिद्धिरस्य प्रकीर्तिता ॥

उभे एते हि करणे यत्नानन्तर्यके स्मृते ।

तस्मात् प्रवृत्तिर्वरोधाद्वावयेन्निर्मनस्कृतम् ॥”

“आत्ममनोबुद्धिकर्मेन्द्रियाणां लक्ष्यमभिधाय

बुद्धेरन्तःपरिकल्पनया कारणविभागमभिधातु-

माह । आत्मा मनश्चेति । अभिहितेन लक्ष-

्येनेति प्रतिपाद्यते यथा विद्यया साऽन्वयविद्या

या विद्यते येषां ते तद्विद्याः कणादाद्यपादा-

दयः तेः तद्विद्येः आत्मा मनश्च अन्तःकरण-

सुच्यते । आभ्यां आत्ममनोभ्यां प्रयत्नसंहिताभ्यां

सङ्कल्पः प्रवृत्तिः । इन्द्रियप्रवर्तनं उपजायते ।

बहिःकरणमभिधातुमाह । आत्मा बुद्धीति ।

आत्मा उक्तलक्ष्यः । बुद्धिः मनः । इन्द्रियाणि

वाच्यरूपाणि । अर्थाः शब्दादयः । कर्मे-

न्द्रियाणां हि उत्सर्गादिका अर्थाः प्रयोजनानि ।

एतत् सर्वं बहिःकरणम् । सङ्कल्पः सन्ध्या-

भूतार्थकल्पनं अध्यवसायः प्रयत्नविशेषः ताभ्यां

अस्य आत्मनः सुखादुभयलक्षणा सिद्धिः प्रकी-

र्तिता । तदेवं अन्तःकरणप्रवृत्तिः प्रयत्नादेव

बहिःकरणप्रवृत्तिरपि अध्यवसायलक्षणात्
प्रयत्नादेवेति दर्शितं भवति एतदेव समर्थ-
यन्नाह । उभे एते हीति । उभे एते अन्तः-
रोक्ते हि स्फुटं करणे अन्तर्बहिःकरणसंज्ञके
यत्नानन्तर्यके प्रयत्नानन्तरं वर्तते प्रयत्नप्रेर-
णादित्यर्थः । तस्मादिति । यस्मादेवं तस्मात्
प्रवृत्तिर्वरोधात् उभयात्मकस्य प्रयत्नस्यैव संरोधं
कृत्वा निर्मनस्कृतां भावयेत् निर्मनस्कृतां अन्तः-
स्थितं यावत् प्रयत्न एव निरुद्धो भवति ताव-
दात्मा मनसा न युज्यते ततश्च विद्यमानमपि
मनो नाख्येव मनःकार्याकरणात् । अन्तः-
करणविशेषात् प्रवृत्तिर्नोपपद्यते । एवमन्तः-
करणप्रवृत्त्याभावात् बहिःकरणप्रवृत्तिरप्यभावः ।
तदभावात् इन्द्रियाणां विषयेऽसम्बन्ध एव न
स्यात् इति भावः ॥” इति तट्टीका ॥

प्रवृत्तिश्च, पुं, (प्रवृत्तिं वृत्तान्तं जानातीति । ज्ञा +

कः ।) चारभेदः । तत्पर्यायः । वार्त्तिकः २

वार्त्तीयनः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्रवृद्धः, जि, (प्रवर्द्धते स्मेति । प्र + वृद्ध + क्तः ।)

वृद्धियुक्तः । तत्पर्यायः । प्रौढः २ वृद्धितः ३ ।

प्रसारितः । तत्पर्यायः । प्रवृत्तः २ । इत्यमरः ।

३ । १ । ७६ ॥ (यथा, देवीभागवते । ३ । ८ । २६ ।

“सर्वं ससृत्कटं जातं प्रवृद्धं शास्त्रदर्शनात् ।

वेदाभ्यां तत्फलं जातं तामसार्थेषु नारद ॥”)

प्रवेकः, जि, (प्रविष्यते पृथक् क्रियते इति ।

प्र + विच् + कर्मणि च्च् ।) उत्तमः । प्रधान-

म् । इत्यमरः । ३ । १ । ५७ ॥ (यथा, भाग-

वते । २ । ६ । ११ ।

“श्यामावदाताः श्रुतपञ्चलोचनाः

पिशङ्गवन्ताः सुवचः सुपेशवः ।

सर्वे चतुर्बाहव उन्मिषन्मणि-

प्रवेकान्काभरणा सुवर्चसः ॥”)

प्रवेष्टः, पुं, (प्रवीयते खादते इति । प्र + वी +

बाहुलकात् टः ।) यवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्रवेणिः, स्त्री, (प्रकर्षणं वीयते इति । प्र + वी गतौ

+ “वीच्याज्वरिभ्यो निः” उणा० ४ । ४८ ।

इति निः । खलम् । यद्वा, प्रवेणति सौन्दर्यं प्राप्नो-

तीति । प्र + वेण गतौ + इन् ।) कुयः । वेणी ।

इति मेदिनी । जे, ६३ ॥

प्रवेणी, स्त्री, (प्रकर्षणं वीयते इति । प्र + वी गतौ

+ “वीच्याज्वरिभ्यो निः” उणा० ४ । ४८ ।

इति निः । खलम् । हृदिकारादिति पाश्चिको

ढीम् ।) वेणी । (यथा, रघौ । १५ । ३० ।

“तत्र वीधगतः पश्यन् यमुना चक्रवाकिणीम् ।

हेमभक्तिमतीं भूमेः प्रवेणीमिव पिप्रिये ॥”)

गजपृष्ठस्थिचक्रकल्पम् । इत्यमरः । २ । ६ । ६८५

(यथा, महाभारते । १५ । २७ । १२ ।

“अजितानि प्रवेणीश्च सुक् सुवच महीपतिः ।

कमललङ्घं स्थालीश्च पिटराणि च भारत ॥

नदीविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । ८८ । ११ ।

“प्रवेण्युत्तरमार्गे तु पुण्यं कण्ठाश्रमे तथा ।

तापसानामरण्यानि कौर्त्तितानि यथाश्रुति ॥”)